

Cuțitul ce sfâșie cerul

Ioan Silvan

Cuțitul ce sfâșie cerul

Nimic din tot ce-am gândit până acum
nu-mi va putea fecunda-n minte,
o cobră-nfășurată-n haine sfinte
mă roade mai dur ca o turbare,
cu fiecare gând, pe care i-l smulg Lunii,
cuțitul ce sfâșie cerul mă doare.

Nici un cuvânt nu voi gândi fără semnificație,
fără a-l pune să definească starea aceea,
în care, apa ce-o beam se contopea cu Lacteea,
iar luptei cu timpul, nu-i dam vreo explicație,
cică... n-o înțelegeam.

Nimic din tot ce-am văzut până acum
nu voi putea transpune, cu ochii, dincolo de stele,
cică... s-ar comprima spațiul dintre ele,
iar timpul s-ar lungi ca un nebun
în timp ce eu îl sun, îl sun!